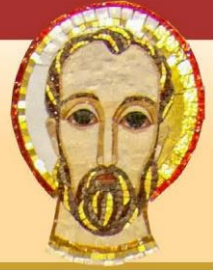

XXV, APRIL 2019

TVOJE DOBROTE

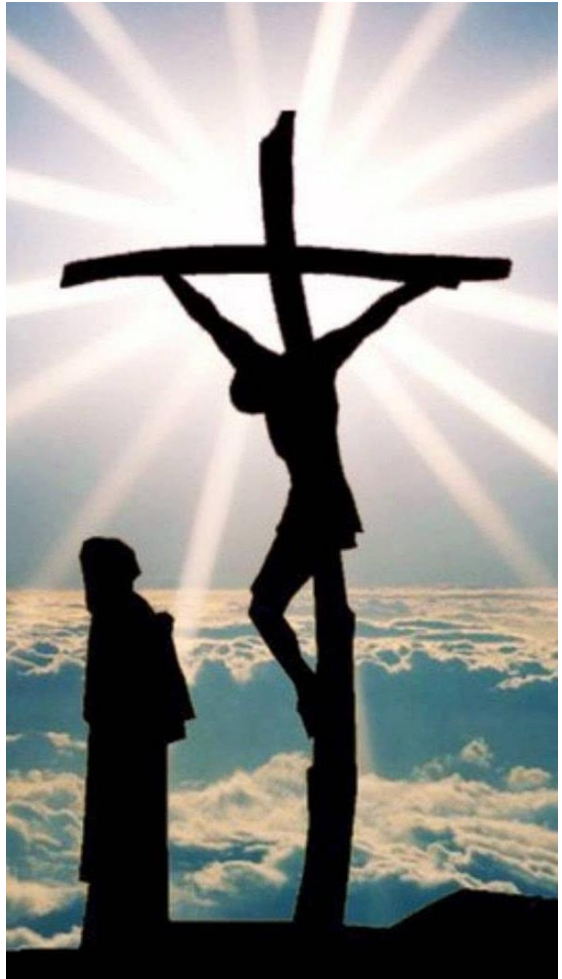

POSTNI ČAS

ZAHVALA ZA JEZUSOVO LJUBEZEN DO NAS

*Tvoj križ
častimo,
Gospod,
in tvoje
sveto
ustajenje
hvalimo in
povečujemo:
zakaj, glej,
zaradi
križa
je prišlo
veselje
na ves svet.*

(Bogoslužje velikega petka)

SPOVED JE PISANJE BOGA NA SRCE

Razmišljanje ob odlomku iz evangelija po Janezu 8, 1-11

»Ostala sta samo onadva: usmiljenja potrebna in usmiljenje« (*Govori o Jn 33,5*). Tako sv. Avguštin umesti zaključek evangelija, ki smo ga ravnokar slišali. Odsli so tisti, ki so prišli, da bi kamnali ženo ali obtožili Jezusa glede Postave. Odsli so, nič drugega jih ni zanimalo. Jezus pa ostane. Ostane, ker je ostalo to, kar je dragoceno v njegovih očeh: tista žena, tista oseba. Zanj je pred grehom grešnik. Jaz, ti, vsak izmed nas, smo v Božjem srcu *pred*: pred napakami, pravili, sodbami ter pred svojimi padci. Prosimo za milost podobnega pogleda, kot ga ima Jezus, prosimo, da *bi bilo naše življenje umeščeno v krščanski okvir*, kjer pred grehom z ljubeznijo vidimo grešnika, pred napako tistega, ki jo je storil, osebo pred njeno zgodovino.

Jezus piše na človekovo srce – spoved je pisanje Boga na srce

»Ostala sta samo onadva: usmiljenja potrebna in usmiljenje.« Za Jezusa žena, ki so jo zalotili pri prešuštvovanju, ne predstavlja določenega člana Postave, ampak konkretno situacijo, v katero je potrebno vstopiti. Zato ostane tam z ženo, skoraj ves čas v tišini. In vendar dvakrat stori skrivnostno dejanje: s prstom piše po tleh (Jn 8,6.8). Ne vemo, kaj je napisal in morda to tudi ni najpomembnejše: pozornost evangelija je usmerjena na dejstvo, da Gospod piše. Na misel pride prizor na Sinaju, ko je Bog napisal plošči Postave *s svojim prstom* (prim. 1Mz 31,18), prav kakor Jezus dela zdaj. Nato je Bog preko prerokov obljubil, da ne bo več pisal na kamnite plošče, ampak neposredno na srce (prim. Jer 31,33), na mesene plošče naših src (prim. 2Kor 3,3). Z Jezusom, učlovečenim Božjim usmiljenjem, je prišel trenutek, ko piše na človekovo srce, ko da gotovo upanje človeški bedi: ne da toliko zunanjih zakonov, ki nas pogosto oddaljijo od Boga in človeka, ampak zakon Duha, ki vstopa v srce in ga osvobaja. Tako se je zgodilo tisti ženi, ki sreča Jezusa in ponovno začne živeti. In gre, da ne bi več grešila (prim. Jn 8,11). Jezus je tisti, ki nas v moči Svetega Duha osvobaja zla, ki ga imamo v sebi, greha, ki ga je Postava mogla zavirati, ne pa odstraniti.

In vendar je zlo močno, ima zapeljivo moč: privlači, uroči. Da bi se oddaljili od njega ni dovolj naše prizadevanje, potrebna je večja ljubezen. Brez Boga se ne more premagati zla: le njegova ljubezen ponovno dvigne v notranjosti, le njegova nežnost, izlita v srce, osvobaja. Če želimo biti osvobojeni zla, je potrebno dati prostor Gospodu, ki odpušča in ozdravlja. In to stori predvsem preko zakramenta, ki ga bomo obhajali. Spoved je prehod od tega, da smo potrebni usmiljenja, k usmiljenju, je pisanje Boga na srce. Tam vsakič beremo, da smo dragoceni v očeh Boga, da je On Oče in nas ljubi bolj, kot mi ljubimo sami sebe.

Preko Božjega odpuščanja se v nas dogajajo nove stvari

»Ostala sta samo onadva: usmiljenja potrebna in usmiljenje.« Samo onadva. Kolikokrat se čutimo sami in izgubimo nit življenja. Kolikokrat ne vemo več, kako

ponovno začeti, ko smo obteženi zaradi naporov, da bi se sprejeli. Začeti moramo od začetka, vendar ne vemo, od kod. Kristjan se rodi z odpuščanjem, ki ga prejme pri krstu. In vedno znova se rodi od tam: iz presenetljivega odpuščanja Boga, iz njegovega usmiljenja, ki nas obnovi. Le tedaj, ko nam je odpuščeno, gremo lahko ponovno naprej opogumljeni; po tem, ko smo izkusili veselje, da nas Oče do konca ljubi. Le preko Božjega odpuščanja se v nas dogajajo resnično nove stvari.

Odpuščenje je vedno nova in originalna izkušnja

Gospod po preroku Izaiju govori: »Glejte, novo stvar storim« (Iz 43,19). Odpuščenje nam dá nov začetek, stori nas za novo stvaritev, omogoči nam, da se z roko dotaknemo novega življenja. Božje odpuščanje ni neka fotokopija, ki se identično razmnoži pri vsakem prehodu skozi spovednico. Prejeti odpuščanje grehov preko duhovnika je izkušnja, ki je vedno nova in originalna. Pomaga nam preiti od tega, da smo sami s svojo bedo in tožniki, kakor žena v evangeliju, do tega, da nas Gospod ponovno dvigne in spodbudi.

Bistvo spovedi: ne grehi, ampak Božja ljubezen

»Ostala sta samo onadva: usmiljenja potrebna in usmiljenje.« Kaj storiti, da bi vzljubili usmiljenje, da bi premagali strah pred spovedjo? Sprejmimo ponovno Izaijevo povabilo: »Mar ne opazite?« (Iz 43,19) Opaziti Božje odpuščanje. To je pomembno. Bilo bi lepo, če bi ostali po spovedi, kakor tista žena, s pogledom, uprtim v Jezusa, ki nas je pravkar osvobodil: ne več v našo bedo, ampak v njegovo usmiljenje. Gledati na Križanega in reči z osuplostjo: »Poglej, tukaj so končali moji grehi. Ti si jih vzel nase. Name nisi pokazal s prstom, razpel si roke in mi ponovno odpustil.«

Pomembno se je spominjati Božjega odpuščanja

Pomembno se je spominjati Božjega odpuščanja, njegove nežnosti, ponovno okusiti mir in svobodo, ki smo ju doživeli. To je namreč srčika spovedi: ne grehi, ki jih povemo, ampak Božja ljubezen, ki jo prejmemo in ki jo vedno potrebujemo. Lahko nam pride še en dvom: »nima se smisla spovedovati, vedno delam iste grehe«. Vendar pa nas Gospod pozna, ve, da je notranji boj težaven, da smo šibki in nagnjeni k padcem, pogosto vedno znova delamo slabo. In predlaga nam, da bi začeli delati vedno znova dobro, da bi vedno znova prosili usmiljenja. On bo tisti, ki nas bo ponovno dvignil in iz nas naredil novo stvaritev. Začnimo torej ponovno pri spovedi, dajmo ponovno temu zakramentu mesto, ki mu gre v življenju in v pastoralni!

Prosimo za milost, da bi ponovno odkrili srečanje rešitve

»Ostala sta samo onadva: usmiljenja potrebna in usmiljenje.« Tudi mi v spovedi doživljamo to srečanje rešitve: mi, s svojo bedo in svojim grehom; Gospod, ki nas pozna, ljubi in osvobaja zla. Vstopimo v to srečanje, prosimo za milost, da bi ga ponovno odkrili.

(Papež Frančišek med postnim spokornim bogoslužjem v baziliki sv. Petra v Vatikanu, 29.3.2019)

**V kapeli bolnišnice v Valdoltri je sveta maša
ob nedeljah ob 11.00 uri,
ob torkih in petkih ob 16.00 uri.**

**ZA OBISK NA ODDELKU
povejte sestri ali pokličite
05 652 12 12 ali 041 243 278**

Če nas čaka zdravljenje ali operacija v bolnišnici
je prav, da že pred odhodom prosimo
za prejem zakramenta svetega bolniškega maziljenja.

RADIJSKI MISIJON NA RADIU OGNJIŠČE

nedelja, 7. april, do sobote, 13. april

**V petek, 12. aprila skozi ves dan možnost prejema zakramenta
sprave v stolnici, prav tako v velikem tednu dopoldne in zvečer.
V župnijski cerkvi od 15.00 do 19.00 molitev pred Jezusom
v Najsvetejšem zakramentu.**

VSAK MESEC PRVA NEDELJA:

sveta maša v župnijski cerkvi ob 9.30 s sodelovanjem mladih

Sobota, 1. junij – Ljubljana-Rakovnik:

ČARNA MAVRICA – otroški festival ob sklepu veroučnega leta

Sreda, 21. avgust, do nedelja, 25. avgust:

ORATORIJ – glavni junak: Peter Klepec

V preddverju cerkve že nekaj časa čakajo trije **zvonovi**, posvečeni
Mariji Pomočnici, sv. Nikolaju in sv. Janezu Bosku. Priporočamo se
za darove na TRR ali osebno, da bi mogli čimprej postaviti še zvonik.

Svete maše ob nedeljah in praznikih:

8.00 - Sv. Brida; 9.30 – Ankaran; 11.00 – Valdoltra

Svete maše med tednom:

19.00 v župnijski cerkvi

16.00 v kapeli Valdoltra (torek in petek) ni v juliju in avgustu

Spovedovanje: **Vsak dan je možnost pol ure pred sv. mašo**

Telefon: **05 652 12 12; 041 243 278** – župnik Franc Šenk SDB

Elektronska pošta: **zupnija.ankaran@rkc.si**

Spletna stran župnije: **ankaran.donbosko.si**

Transakcijski račun: **IBAN SI56 0432 1000 3318 296, BIC KBMASI2X**